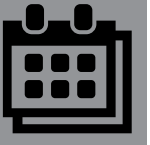


ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ



ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1349 - Εκατοντάδες Εβραίοι καίγονται από τον όχλο στο Στρασβούργο, ενώ οι υπόλοιποι απομακρύνονται βίαια από την πόλη.

1502 - Ισπανική Ιερά Εξέταση: Οι Καθολικοί Μονάρχες εκδίδουν ένα διάταγμα αναγκάζοντας τους μουσουλμάνους στη Γρανάδα να ασπαστούν τον καθολικισμό ή να εγκαταλείψουν την Ισπανία.

1779 - Ο Τζέιμς Κουκ σκοτώνεται από ιθαγενείς στον κόλπο Κίλακεκούα στη νήσο της Χαβάης.

1876 - Ο Αλεξ. Γκράχαμ Μπελ καταθέτει αίτηση για δίπλωμα ευρεσιτεχνίας για το τηλέφωνο.

1956 - Αρχίζει στη Μόσχα το 20ό συνέδριο του Κομμουνιστικού Κόμματος της Σοβιετικής Ένωσης. Την τελευταία νύχτα της συνεδρίασης, ο Νικίτα Χρουστσόφ καταδικάζει τα εγκλήματα του Ιωσήφ Στάλιν σε μία μυστική ομιλία.

1962 - Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος εκλέγεται ο μητροπολίτης Καβάλας Χρυσόστομος νικώντας κατά κράτος στην ψηφοφορία τον κυριότερο αντίπαλό του, αρχιμανδρίτη και πανεπιστημιακό Ιερώνυμο Κοτσώνη.

1983 - Στην Κύπρο, Πρόεδρος για νέα πενταετή θητεία ανακηρύσσεται ο Σπύρος Κυπριανού.

1990 - Έκθεση της ΚGB αναφέρει ότι, κατά τη σταλινική περίοδο εκτελέστηκαν 786.000 άνθρωποι.

1991 - Ελλάδα και Αλβανία συμφωνούν ότι, είναι προς αμοιβαίο συμφέρον οι Έλληνες της μειονότητας να παραμείνουν στην πατρίδα και ότι, μπορούν να επιστρέψουν χωρίς επιπτώσεις, όσοι έφυγαν στην Ελλάδα.

1991 - Η «Καταιγίδα της Ερήμου» βρίσκεται σε εξέλιξη. Διατρπητική βόμβα, που πέφτει από αμερικάνικο αεροπλάνο, διαπερνά καταφύγιο με αμάχους στη Βαγδάτη, με αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους 300 γυναίκοί και παιδιά.

1992 - Στη Θεσσαλονίκη, εκατοντάδες χιλιάδες άτομα συμμετέχουν στο Παμμακεδονικό Συλλαλητήριο για το Σκοπιανό.

1993 - Ο Γλαύκος Κληρίδης κερδίζει τις προεδρικές εκλογές στην Κύπρο, συγκεντρώνοντας το 50,3% των ψήφων, ανατρέποντας όλα τα προγνωστικά και νικάει τον αντίπαλό του Γιώργο Βασιλείου.

1995 - Μια ξύλινη πινακίδα με άγνωστη επιγραφή, που βρέθηκε στην Καστοριά, θεωρείται το παλιότερο οργανωμένο κείμενο, που βρέθηκε στην Ευρώπη και χρονολογείται πριν από 7.254 χρόνια.

2000 - Ο διαγραφείς από τη ΝΔ Βουλευτής Βασίλης Κοντογιαννόπουλος προσχωρεί στο ΠΑΣΟΚ και ο πρωθυπουργός Κωνσταντίνος Σημίτης τον περιλαμβάνει στο ψηφοδέλτιο του ΠΑΣΟΚ στην εκλογική περιφέρεια Β' Αθηνών.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1934 - Νικ. Οικονομίδης, βυζαντινολόγος

1941 - Πολ Τσόγκακας, πολιτικός

1967 - Στέλιος Χατζηγιάννου, επιχειρηματίας

ΘΑΝΑΤΟΙ

869 - Αγ. Κύριλλος, μοναχός, λόγιος & θεολόγος

1009 - Μπρούνο, Γερμανός ιεραπόστολος

1887 - Βασίλειος Νικολόπουλος, δικαστικός

1935 - Σπύρος Σίμος, Έλληνας πολιτικός

1956 - Αντώνιος Παπαδήμος, Έλληνας πολιτικός

1987 - Κάρολος Κουν, θεατρικός σκηνοθέτης

1991 - Πausanias Κατσώτας, Έλληνας πολιτικός

2009 - Νίκος Κάσδαγλης, συγγραφέας

2013 - Νίκος Αργυρόπουλος, πολιτικός

2015 - Φιλίπ Μασονί, αξιωματούχος

Πausanias Κατσώτας

Ο Πausanias Κατσώτας (1896 - 14 Φεβρουαρίου 1991) ήταν Έλληνας στρατιωτικός, (υποστράτηγος), πολιτικός και αρχηγός κόμματος. Διετέλεσε βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας με την ΕΠΕΚ (1946), το Κόμμα Φιλελευθέρων (1950) και με την Ένωση Κέντρου (1961, 63, 64), υπουργός Δημοσίας Τάξεως (1945), Εσωτερικών (1950), Γενικός Διοικητής Βορείου Ελλάδας (1951), υπουργός Κοινωνικής Πρόνοιας (20/2/1964-5/6/64) και Δήμαρχος Αθηναίων (1956-59).

Γεννήθηκε στα Σταμνά Αιτωλοακαρνανίας το 1896. Αποφοίτησε από τη Σχολή Ευελπίδων το 1916 ως ανθυπολοχαγός του πεζικού. Αποστρατεύτηκε το 1929 κατόπιν αίτησής του. Ανακλήθηκε το 1940 με τον βαθμό του αντισυνταγματάρχη και συμμετείχε στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο του 1940 όπου και ανέλαβε διοικητικές συντάγματα. Μετά την γερμανική

εισβολή και κατάρρευση του μετώπου διέφυγε στην Αίγυπτο και συμμετείχε στην ανασυγκρότηση των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων στη Μέση Ανατολή. Εκεί έλαβε μέρος στη μάχη του Ελ Αλαμίν ως διοικητής της 1ης ελληνικής ταξιαρχίας.

Μετά την απελευθέρωση, διετέλεσε Στρατιωτικός Διοικητής Αθηνών[1] αντικαθιστώντας τον Παναγιώτη Σπηλιωτόπουλο, από τις 25 Οκτωβρίου του 1944, ενώ το 1945 ανέλαβε παράλληλα και υπουργός Δημοσίας Τάξης. Αποστρατεύθηκε κατόπιν αίτησής του το 1946. Τον ίδιο χρόνο ασχολήθηκε με την πολιτική όπου και εκλέχθηκε βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας. Το 1949 ανακλήθηκε και πάλι όπου και ανέλαβε στρατιωτικός διοικητής της Στερεάς Ελλάδας. Αποστρατεύθηκε το 1950 με τον βαθμό του υποστράτηγου και τον ίδιο χρόνο επανεκλέχθηκε βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας όπου και διορίστηκε υπουργός

Εσωτερικών και τον επόμενο χρόνο, το 1951, ανέλαβε υπουργός γενικός διοικητής της Βόρειας Ελλάδας.

Στις δημοτικές εκλογές του 1954 εκλέχθηκε δήμαρχος Αθηναίων. Το 1960 δημιούργησε δικό του κόμμα, το «Εργατοτεχνικό Κόμμα» και το 1961 συντάχθηκε με τον Γεώργιο Παπανδρέου στην Ένωση Κέντρου όπου και διορίστηκε υπουργός Κοινωνικής Πρόνοιας. Τέλος μετά την μεταπολίτευση, το 1977, πολιτεύθηκε για τελευταία φορά με το κόμμα της Εθνικής Παράταξης. Πέθανε το 1991 σε ηλικία 95 ετών.

Ο Πausanias Κατσώτας είχε τιμηθεί από τον Βασίλεα Γεώργιο Β' και τον Βασίλεα Παύλο με τον Ανώτερο ταξίαρχη του Γεωργίου, και του Φοίνικα μετά ξιφών, το χρυσό αριστείο ανδρείας δύο φορές και τον πολεμικό Σταυρό τέσσερις φορές καθώς και με πολλά συμμαχικά.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ Δημήτρης Δανίκας

Ευγνωμονώ τον εχθρό

Σχετικά με την μούρλια που κατοικεί μέσα στα κύτταρά μας. Σχετικά με τους ανθέλληνες, τους εχθρούς, τους συνωμότες, τους τοκογλύφους και τους κακούς!

Μα από τον αντίπαλο και τον εχθρό σου μαθαίνεις την αλήθεια. Αυτός θα δείξει τα μειονεκτήματά του χαρακτήρα σου, τις αδυναμίες σου, το πρόβλημά σου, τις παθογένειές σου. Οι φίλοι πάντα με λόγια καλά και κολακευτικά. Οι αληθινοί φίλοι. Με λόγια της καρδιάς!

Ακούγεται σαν αμπελοφιλοσοφία. Όμως στην πράξη είναι πιστοποιημένη και μεγάλη αλήθεια. Γιατί δεν είναι μόνο τα δανεικά. Τα πολλά δανεικά και η απομείωση του χρέους. Είναι και τόσα, μα τόσα πολλά. Ανέξοδα, χρήσιμα, απαραίτητα και σωστά!

Ας πούμε η ηλεκτρονική διασύδεση όλων των δημόσιων φορέων. Ας πούμε η συντόμηση των δικαστικών αποφάσεων. Ας πούμε η ηλεκτρονική συνταγογράφηση. Ας πούμε η ανάγκη δραστηρίου περιορισμού της φαρμακευτικής δαπάνης. Ας πούμε η "διαύγεια". Ας πούμε η απελευθέρωση όλων των επαγγελματιών. Ας πούμε το ηλεκτρονικό χρήμα. Ας πούμε η ταχύτερη έναρξη επιχειρήσεων. Ας πούμε το περιουσιολόγιο, το κτηματολόγιο. Και άλλα τόσα πολλά! Χαρακτηριστικό παράδειγμα "Τα Νέα" και "Το Βήμα". Αν οι τράπεζες είχαν συμπεριφερθεί με το πείσμα και την "μανία" του Βόλφγκανγκ Σόιμπλε. Αν φανατικά και εμμονικά απαιτούσαν, πρωτίστως, μεταρρυθμίσεις και νοικοκύρεμα, τώρα αυτές οι θρυλικές, ιστορικές εφημερίδες που στις σελίδες τους φιλοξενήθηκε η αφρόκρεμα της ελληνικής σκέψης, δεν θα είχαν αναγκαστεί να χορέψουν τον χορό του Ζαλόγγου. Τώρα δεκάδες αξιόλογοι συνάδελφοι δεν θα είχαν βρεθεί στο δρόμο!

Η περίπτωση του ΔΟΛ ο καθρέφτης και της ελληνικής οικονομίας και της ελληνικής παραλυσίας και της ελληνικής

σπατάλης και της ελληνικής τριτοκοσμικής καθυστέρησης. Γι αυτό ακράδαντα πιστεύω ότι η αλήθεια εκπορεύεται πάντα από τον αντίπαλό σου, τον ξένο και τον "εχθρό" σου. Εγώ προσωπικά ευγνωμονώ τον Σόιμπλε. Όχι φυσικά για τη στρατηγική του "μυωπία" αλλά για το λογιστικό του τεφτέρι και την γερμανική του πειθαρχία. Πικρά τα λόγια του. Πικρές οι αλήθειες!

Κι όμως. Παρά την παρατεταμένη "τρομοκρατία". Παρά την τραμπάλα στο χείλος του γκρεμού. Παρά τον ορατό επιφάνεια καταστροφής, εμείς εκεί. Στα ίδια και τα ίδια Παράδειγμα; Οι αγρότες που "σφραγίζουν" κάθε δίοδο διέλευσης προϊόντων. Οι αγρότες με τα τρακτέρ φόρους να μην πληρώνουν. Καθώς και οι άλλοι που τα έκαναν λαμπόγυαλο. Αλλά κι εμείς, αρκετοί εξ ημών και υμών των δημοσιογράφων. Προσέξτε αντιφάσεις, Προσέξτε λαϊκισμούς. Προσέξτε οργανωμένη σκηνοθεσία

Οι ίδιοι τηλε-δημοσιογράφοι και σχολιαστές που επιδίδονται στο σπορ της τρομολαγνείας και ακραίας, εξοντωτικής αντικυβερνητικής προπαγάνδας, την άλλη στιγμή χαιδεύουν κάθε διαδύλωση, κάθε συντεχνία και κάθε αγροτική πορεία!

Ενώ δηλαδή σχίζουν τα ρούχα της για την αργόσυρτη και μακρόσυρτη "καταστροφική" διαπραγμάτευση με τους δανειστές και την ολοκλήρωση της δεύτερης αξιολόγησης, με το χείμα και την κολακεία προς κάθε συντεχνία, πριμοδοτούν τον λαϊκισμό και τις παθογένειες που εκπορεύονται απ αυτό!

Περίπου στα λόγια με το euro αλλά στην πράξη επιστροφή στο νόμισμα το εθνικό. Το προσωπικό συμφέρον υπεράνω του εθνικού. Οι πολιτικοί έτσι κι αυτοί. Κακοί οι πολιτικοί, αλλά η κοινωνία μια χαρά, είναι εξαιρετική. Ντροπή!

